Dosarul nr. 1a-433/26 Judecătoria Orhei sediul Central
/1-25156253-03-1a-23072026/ Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

22 septembrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele ședinței de judecată Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier Marina Cazacu
Cu participarea:
Procurorului Alexandru Gordilă
Avocaților Adrian Istrati, Andrei Vrăjitoru, Dragoș Grosu

judecând în ședință publică, în ordine de apel, apelul **avocatului Vrăjitoru Andrei în interesele inculpatului Roșca Ion** și apelul **avocatului Adrian Istrati în interesele inculpatului Roșca Ion,** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 23.06.2026, prin care:

Roșca Ion *****, născut la *****, cod personal*****, originar și domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, divorțat, nu are persoane la întreținere, supus militar, moldovean, cetățean al RM, anterior nejudecat.

A fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod Penal.

Cauza s-a examinat în procedură generală și s-a aflat în examinare:
Instanța de fond: 06.11.2025-23.11.2026;
Instanța de apel: 23.07.2026- 22.09.2026.

Pentru a se expune asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar şi argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Nord –

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 23.06.2026, Roșca Ion ***** a fot recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal, fiindu-i aplicată acestuia pedeapsa sub formă de 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Roșca Ion *****, până la rămânerea definitivă a sentinței măsura preventivă – arestarea preventivă, cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată. Punerea în executare a pedepsei cu închisoarea din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu calcularea termenului executării din momentul pronunțării sentinței, 23 iunie 2026.

S-a încasat de la Roșca Ion în contul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 864 (opt sute șaizeci și patru) lei. S-a admis acțiunea civilă înaintată de ***** împotriva lui Roșca Ion cu privire la repararea prejudiciului moral. S-a încasat de la Roșca Ion ***** născut la *****, cod personal*****, originar și domiciliat în *****, în beneficiul lui ***** *****, născută la 06 ianuarie 1984, domiciliată în *****, suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. Mijlocul de probă un CD-R cu imagini video (f. d. 137), urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că Roșca Ion *****, în noaptea de 6 spre 7 iunie 2025, în intervalul orelor 22:30 – 02:30, aflându-se la domiciliul său din *****, urmărind scopul demonstrării supremației asupra soției sale *****, pe fondul conflictului familial avut în aceeași zi, în jurul orei 19:30, precum și animat de dorința de a se răzbuna pe motivul solicitării de către aceasta a intervenției organelor de poliție, a aplicat asupra victimei acte de violență. Astfel, profitând de faptul că soția sa dormea într-una din odăile locuinței, și astfel se afla în imposibilitate de a se apăra, a stropit-o cu o substanță chimică lichidă, necunoscută la moment de organul de urmărire penală, cauzându-i leziuni corporale produse prin acțiunea corozivă a unei substanțe chimice lichide, și anume arsuri la nivelul feței, al glandei mamare și al mâinii stângi, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202528D0082 din 01.08.2025 condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și care, în conformitate cu criteriile medico-legale, se califică drept vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Roșca Ion *****, a săvârșit în mod intenționat, infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal, *„Violența în familie și anume acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*”.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 23.06.2026, *avocatul Vrăjitoru Andrei, în interesele inculpatului Roşca Ion* a contestat-o cu apel solicitând admiterea apelului declarat, casarea sentinței pronunțate de instanței de fond, rejudecând cauza, pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a subsemnatului pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat sau lipsește componența de infracțiune. Respingerea integrală a acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei şi a cheltuielilor judiciare. În mod subsidiar, a solicitat modificarea sentinței în partea penală, în sensul reducerii pedepsei sau aplicării art. 90 din Codul penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

În motivarea apelului declarat, partea apărării a indicat că instanța de fond a reținut în mod eronat că Roșca Ion ar fi aplicat acte de violență asupra soției sale, *****, în noaptea de 6 spre 7 iunie 2025, prin stropirea acesteia cu o substanță chimică lichidă de natură corozivă, cauzându-i arsuri ușoare. Apărarea susține că inculpatul a negat constant comiterea faptei și că acuzația nu este susținută de probe suficiente și concludente.

În acest sens, apărarea a indicat că declarațiile părții vătămate sunt subiective și contradictorii, iar raportul de expertiză judiciară nr. 202528D0082 din 01.08.2025 confirmă existența leziunilor corporale, însă nu stabilește legătura de cauzalitate dintre acestea și acțiunile inculpatului. Totodată, s-a susținut că instanța de fond nu a acordat o apreciere corespunzătoare versiunii apărării potrivit căreia leziunile puteau surveni în alte circumstanțe, inclusiv prin autoaccidentare, manipularea necorespunzătoare a unor substanțe de uz casnic sau în urma altor incidente anterior menționate de partea vătămată.

De asemenea, apărarea a invocat prezumția de nevinovăție și principiul potrivit căruia dubiile care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului, susținând că în cauză lipsesc probe materiale directe care să demonstreze că Roșca Ion ar fi deținut sau utilizat o substanță corozivă în noaptea incidentului. În același context, apelantul a invocat existența unor circumstanțe conflictuale între părți, pe fondul separării și al litigiilor anterioare, apreciind că acuzațiile formulate împotriva sa ar fi fost determinate de dorința de răzbunare a părții vătămate.

Totodată, partea apărării a contestat cuantumul prejudiciului moral de 50.000 lei acordat prin hotărârea instanței de fond, apreciind că acesta este disproporționat în raport cu gravitatea leziunilor constatate și cu situația materială a inculpatului. S-a susținut că suma stabilită nu corespunde criteriilor de echitate și circumstanțelor cauzei.

În subsidiar, în cazul în care instanța de apel va considera dovedită vinovăția inculpatului, apărarea a solicitat reevaluarea pedepsei, susținând că aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu executare reală pe un termen de un an este excesivă. În

acest sens, a indicat lipsa antecedentelor penale, situația socială a inculpatului și celelalte circumstanțe personale ale acestuia, apreciind că scopul pedepsei putea fi atins prin aplicarea unei modalități non-privative de libertate sau prin suspendarea condiționată a executării pedepsei.

De asemenea, sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 23.06.2026 a fost contestată cu apel de către *avocatul Adrian Istrati în interesele inculpatului Roșca Ion*, prin care a solicitat admiterea apelului declarat, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care a dispune achitarea inculpatului Roşca Ion *****.

În motivarea apelului declarat, partea apărării a indicat că instanța de fond a apreciat în mod eronat probele administrate în cauză și a constatat nejustificat vinovăția inculpatului Roșca Ion, în condițiile în care, în opinia apărării, nu au fost administrate probe concludente și suficiente care să confirme comiterea faptei imputate.

La fel, partea apărării a conchis că declarațiile părții vătămate ridică semne de întrebare, în special sub aspectul faptului că aceasta ar fi cunoscut încă de la început că inculpatul a stropit-o cu o substanță chimică, înainte de efectuarea expertizelor de specialitate. În acest context, apărarea a contestat credibilitatea declarațiilor părții vătămate și ale martorilor care au relatat despre pretinse acte de violență anterioare, menționând că respectivele informații rezultau în principal din relatările victimei și nu erau susținute de probe materiale suficiente.

Totodată, apărarea a menționat că în procesul-verbal al ședințelor de judecată nu este clar motivul pentru care nu au fost audiați martorii *****, ***** și *****, deși aceștia figurau în lista martorilor acuzării.

A mai susținut că instanța de fond a acordat o apreciere nejustificată declarațiilor părții vătămate și ale martorilor ***** și *****, considerând că acestea se coroborează cu ansamblul probator, deși nu au fost prezentate probe materiale care să confirme pretinsele acte de violență anterioare. În aceeași ordine de idei, s-a menționat că organul de urmărire penală nu a stabilit cu certitudine circumstanțele în care au apărut leziunile părții vătămate și nici locul concret în care s-ar fi produs incidentul.

În opinia apărării, instanța de fond nu a respectat aceste exigențe și a întemeiat soluția de condamnare pe probe apreciate în mod eronat, fără a înlătura dubiile existente cu privire la vinovăția inculpatului.

Totodată, partea apărării a conchis că erorile de fapt și de drept comise de instanța de fond justifică casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei soluții de achitare a inculpatului Roșca Ion. În acest sens, a fost invocată și jurisprudența CtEDO privind aprecierea arbitrară sau vădit eronată a probelor și obligația instanțelor naționale de a examina în mod corespunzător obiecțiile apărării.

În subsidiar, apărarea a invocat prevederile art. 7, 75, 76 și 79 din Codul penal, precum și Hotărârea Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 privind individualizarea pedepsei penale, susținând că instanța de fond avea posibilitatea de a aplica o pedeapsă mai blândă, inclusiv una non-privativă de libertate, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei și la persoana inculpatului.

În concluzie, partea apărării a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței instanței de fond și achitarea inculpatului Roșca Ion, iar în subsidiar, în cazul menținerii concluziei privind vinovăția acestuia, reindividualizarea pedepsei prin aplicarea unei sancțiuni mai blânde, inclusiv a unei pedepse non-privative de libertate.

Procedura citării legale în instanța de apel a fost executată.

În ședința instanței de apel, *avocatul Adrian Istrati în interesele inculpatului Roşca Ion,* a solicitat admiterea apelului declarat pe caz pe motivele invocate în acesta. A mai indicat faptul că învinuirea adusă inculpatului este bazată pe presupuneri fapt care este în contradicție cu art. 8 alin. (3) CPP. La fel, menționează că declarațiile martorilor pe caz sun contradictorii. Astfel, solicită să fie achitat Roșca Ion de sub învinuirea adusă.

În ședința instanței de apel, *avocatul Andrei Vrăjitoru în interesele inculpatului Roşca Ion,* a solicitat admiterea apelului declarat în interesele inculpatului, inclusiv susținând poziția colegului său, astfel solicitând achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă. A mai indicat faptul că partea vătămată are o poziție incertă, or aceasta nu poate să comunice clar cine a stropit-o cu o substanța neidentificată. Astfel, solicită achitarea inculpatului Roșca Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. a) CP, deoarece nu a fost dovedită vinovăția lui cu respingerea acțiunii civile care a fost înaintată în interesele părții vătămate.

În ședința instanței de apel, *inculpatul Roşca Ion* a susținut apelurilor depuse de către avocații acestuia.

În ședința instanței de apel, *partea vătămată* ***** a susținut apelurilor depuse de către avocații inculpatului Roșca Ion.

În ședința instanței de apel, *avocatul Dragoş Grosu în interesele părții vătămate* *****, a susținut poziția părții vătămate și anume susține apelurile depuse de către avocatul Andrei Vrăjitoru și Adrian Istrati în interesele inculpatului.

Audiind părțile, verificând materialele cauzei, Colegiul consideră, că apelul avocatului Vrăjitoru Andrei în interesele inculpatului Roșca Ion și apelul avocatului Adrian Istrati în interesele inculpatului Roșca Ion, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 23.06.2026, iar sentința contestată urmează a fi casată parțial în latura executării pedepsei, cu adoptarea unei noi hotărâri, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 415 alin. (1) p. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală şi pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal reține că, prin apelul avocatului Adrian Istrati și cel al avocatului Andrei Vrăjitoru, ambele declarate în interesele inculpatului Roșca Ion, este contestată aceeași sentință sub aspectul soluției de condamnare pentru infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal. În esență, apelanții susțin că inculpatul urmează a fi achitat, întrucât învinuirea formulată prin rechizitoriu nu și-a găsit confirmare în ansamblul probelor administrate, iar fapta nu fost săvârșită de inculpat sau lipsește componența de infracțiune pe caz. De asemenea apelanți contestă și pedeapsa aplicată inculpatului, ca fiind prea aspră.

În continuare, Colegiul penal va proceda la examinarea motivelor invocate în apelurile declarate și se va expune succesiv asupra fiecărei critici formulate de apelanți, în raport cu materialele cauzei, prevederile legale incidente și argumentele invocate de părți.

În aceste circumstanțe, reieșind din poziția avocatului Andrei Vrăjitoru și Adrian Istrati în interesele inculpatului Roșca Ion, Colegiul penal pentru dezbaterea argumentului privind achitarea inculpatului, fiind respectate normele de procedură penală, participanților la proces li s-a acordat dreptul de a face referire la probele scrise în baza art. 373 Cod de procedură penală.

În fapt, concluzia Colegiului rezultă din examinarea amplă și obiectivă a cauzei penale, cu cercetarea multilaterală de către instanța de fond a probatoriului administrat, iar ca rezultat verificarea și stabilirea certă a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa ei soluționare.

În acest context Colegiul reține, corectitudinea aplicării cazului din speță a normelor procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală şi completă a cauzei, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității şi contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod pr. penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod pr. penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt şi constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa ei soluționare, printr-o cercetare amplă a probelor administrate la faza urmăririi penale ce au servit obiect de cercetare judecătorească, primind o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenții, utilității, veridicității, concludenții şi coroborării reciproce (art. 100-101 Cod pr. penală).

Astfel, concluzionând temeinicia sentinței adoptată pe caz, rezultată dintr-o apreciere obiectivă a probatoriului administrat, ce a servit obiect de cercetare judiciară, Colegiul va dispune respingerea ca neîntemeiată a cerințelor din apelul avocatului Vrăjitoru Andrei în interesele inculpatului Roșca Ion și din apelul

avocatului Adrian Istrati în interesele inculpatului Roșca Ion privind achitarea inculpatului.

În motivarea acestei concluzii, Colegiul reține aprecierea corectă oferită de instanță probatoriului administrat pe caz, care confirmă integral acuzațiile aduse inculpatului descrise în actul de sesizare a instanței.

Colegiul Penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Roșca Ion care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

În continuare, Colegiul penal reține că, deși prezenta cauză a fost examinată în procedură generală, inculpatul Roșca Ion nu și-a recunoscut vinovăția în raport cu învinuirea care i-a fost adusă.

Așadar, Colegiul penal constată că vinovăția inculpatului Roșca Ion în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin demonstrată prin ansamblul probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată de către instanța de fond, probe care au fost ulterior verificate prin citire și analiză în instanța de apel.

În susținerea celor constatate, Colegiul penal reține că, la data de 06.06.2025, ***** a sesizat IP Telenești, solicitând intervenția organelor competente în privința soțului său, Roșca Ion. Potrivit sesizării, în aceeași zi, aflându-se împreună cu acesta în *****, între cei doi s-a iscat un conflict, în cadrul căruia Roșca Ion i-ar fi adresat cuvinte necenzurate și ar fi strigat la aceasta (f.d.14).

Totodată, potrivit procesului-verbal de audierea a victimei ***** din 09.06.2025, aceasta a declarat că la data de 06.06.2025 în jurul orelor 19:30 se afla împreună la domiciliu cu soțul acesteia Roșca Ion, cu care a avut un conflict. În timpul conflictului a fost numită cu cuvinte necenzurate de către soț, acesta i-a aplicat cu pumnul o lovitură în regiunea feței. A telefonat la 112 pentru a cerere ajutor organelor competente care au venit și au înregistrat cazul și au plecat împreună cu Roșca Ion din gospodărie. A mai declarat că după aceasta s-a culcat, iar în timpul nopții s-a trezit și a simțit o durere în regiunea pieptului și mâinii stângi, fusese stropită cu o careva substanță, care i-a provocat arsuri (f.d.15).

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10 iunie 2025, însoțit de fototabel, în gospodăria victimei ***** a fost identificat un halat de culoare verde-închis, cu diferite desene, care prezenta, în partea stângă, în regiunea sânului și mai jos, găuri apărute în urma acțiunii unei soluții chimice (f.d.26-27).

Prin urmare, constatările efectuate la fața locului atestă existența unor urme materiale compatibile cu susținerile părții vătămate referitoare la faptul că asupra sa ar fi fost utilizată o substanță chimică, circumstanță ce urmează a fi apreciată în coroborare cu declarațiile acesteia și cu celelalte probe administrate în cauză,

inclusiv concluziile examinării medico-legale, în vederea stabilirii atât a circumstanțelor producerii leziunilor, cât și a persoanei care le-a cauzat.

La fel, Colegiul penal reține că *partea vătămată* *****, fiind audiată în ședința instanței de fond, a declarat că la 06.06.2025 a avut un conflict verbal cu soțul său, Roșca Ion, care i-ar fi distrus telefonul și ar fi împins-o, motiv pentru care a sesizat poliția. În noaptea de 06 spre 07.06.2025, după ce s-a culcat, în jurul orei 02:30, s-a trezit și a constatat că fusese stropită cu o substanță chimică, care i-a provocat arsuri la sânul stâng, mână și față. Aceasta a precizat că nu a văzut cine a stropit-o și nu a simțit momentul, însă îl consideră pe Roșca Ion autorul, deoarece, în opinia sa, nu avea cine altcineva să facă acest lucru, inculpatul negând comiterea faptei. A mai declarat că anterior Roșca Ion ar fi exercitat asupra sa violență fizică, iar în urma incidentului a urmat tratament și o intervenție pentru înlăturarea cicatricei, solicitând 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d.194-195).

Respectiv, în confirmarea existenței leziunilor și gradul de calificare a leziunilor depistate la partea vătămată *****, la caz a fost administrat *raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202502D0082 din 01 august 2025* potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele lui *****, a.n. 1984, s-a constatat: arsuri la nivelul feții, arsuri la nivelul glandei mamare şi mânii pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unei substanțe chimice (lichide), prin mecanism coroziv, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Regiunile anatomice, unde sunt localizate leziunile corporale constatate, sunt accesibile pentru mâna proprie. Luând în considerație localizarea anatomică şi aspectul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude (f. d. 91-93).

Cu referire la martorii care au fost audiați în instanța de fond, Colegiul penal arată că *martorul,* *****, în ședință de judecată, a declarat că, în ziua incidentului, a fost împreună cu ***** la prășit, iar ulterior, la domiciliul acesteia, a văzut cum Roșca Ion i-ar fi distrus telefonul. Ludmila a ieșit plângând și i-a spus că soțul i-a stricat telefonul. Martora a menționat că între cei doi au loc certuri de aproximativ doi ani și că Ludmila i-a spus că Ion ar fi stropit-o cu o substanță, însă nu cunoaște circumstanțele incidentului și nici substanța folosită. A precizat că în ziua respectivă Ludmila nu prezenta vizibil arsuri, acestea fiindu-i arătate după două-trei zile. Martora nu a asistat la stropire și nu cunoaște cauza arsurilor, menționând doar că Ludmila a suferit ulterior o intervenție chirurgicală.

La fel, în susținerea concluziei privind vinovăția inculpatului Roșca Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, Colegiul penal reține și *declarațiile martorului,* *****, care în ședință de judecată, a declarat că în ședința de judecată că, în perioada relevantă, fiica sa a venit la

domiciliul său pentru a lua pătrunjel și a observat că aceasta era plânsă și prezenta arsuri la mâini și la piept, susținând că fusese stropită cu o soluție. Martora a menționat că fiica sa mai fusese anterior stropită cu o substanță, cu mai mulți ani în urmă, atunci fiind afectat piciorul. De asemenea, aceasta a relatat un alt episod de violență, petrecut în ograda sa, când l-ar fi văzut pe Roșca Ion apucând-o pe fiica sa de păr și trăgând-o, fapt care a determinat-o pe aceasta să fugă la vecini. Potrivit martorei, conflictele în familie au început cu mai mult de doi ani în urmă, însă aceasta nu cunoaște motivele conflictelor și nici circumstanțele exacte în care fiica sa ar fi fost agresată.

Declarațiile martorului ***** confirmă faptul că fiica sa prezenta leziuni prin ardere și că aceasta a relatat că fusese stropită cu o soluție, precum și existența unui episod anterior de agresiune fizică, însă martora nu a asistat nemijlocit la momentul stropirii și nu cunoaște motivul sau toate circumstanțele conflictelor familiale.

Drept urmare, Colegiul penal analizând și apreciind probele în ansamblul lor după cum au fost prezentate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, din care rezultă vinovăția inculpatului Roșca Ion în baza art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod Penal.

Argumentele prezentate de către apărători în susținerea apelurilor declarate, prin care se invocă insuficiența probelor, caracterul contradictoriu al declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, lipsa identificării substanței chimice, precum și existența unor versiuni alternative privind producerea leziunilor, nu pot fi reținute de Colegiul penal ca fiind de natură să răstoarne concluzia instanței de fond cu privire la vinovăția inculpatului.

Colegiul penal reține că, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Totodată, niciuna dintre probe nu are valoare prestabilită și nu poate fi apreciată în mod izolat, ci urmează a fi analizată în raport cu întregul material probator administrat în cauză.

La caz, contrar susținerilor apărării, concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului nu se întemeiază exclusiv pe declarațiile părții vătămate, ci rezultă din coroborarea acestora cu celelalte probe administrate în cauză, inclusiv actele procesuale întocmite la fața locului, actele medicale și raportul de expertiză medico-legală, precum și declarațiile martorilor.

Colegiul penal constată că declarațiile părții vătămate *****, atât cele oferite în cadrul urmăririi penale, cât și cele date în instanța de judecată, conțin elemente

esențiale constante cu privire la circumstanțele cauzei, și anume existența conflictului cu inculpatul în seara de 06 iunie 2025, sesizarea organelor de poliție, faptul că ulterior s-a culcat, iar în timpul nopții a constatat apariția unor arsuri provocate de o substanță chimică.

Împrejurarea că partea vătămată nu a perceput nemijlocit momentul stropirii și nu a putut indica natura exactă a substanței nu determină, prin ea însăși, caracterul neveridic al declarațiilor acesteia. Dimpotrivă, această circumstanță a fost relatată de victimă în mod constant, aceasta neafirmând că ar fi văzut personal inculpatul în momentul în care a fost stropită, ci indicând circumstanțele în baza cărora a considerat că anume soțul său este autorul faptei.

Or, aprecierea probelor nu poate fi realizată prin izolarea unei anumite împrejurări de ansamblul probator. Faptul că partea vătămată nu a văzut nemijlocit persoana care a exercitat acțiunea violentă nu exclude posibilitatea stabilirii autorului în baza unui ansamblu de probe indirecte și circumstanțiale, atunci când acestea sunt concordante și conduc la aceeași concluzie.

În acest context, prezintă relevanță deosebită împrejurarea că, în aceeași zi, între inculpat și partea vătămată a avut loc un conflict, în cadrul căruia, potrivit declarațiilor victimei, inculpatul a manifestat un comportament violent, fapt care a determinat-o să solicite intervenția poliției. Ulterior, în aceeași noapte, partea vătămată s-a trezit cu arsuri produse prin acțiunea unei substanțe chimice.

Totodată, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 iunie 2025 consemnează existența halatului părții vătămate, pe partea stângă a acestuia, în regiunea sânilor și mai jos, fiind identificate găuri produse prin arderea materialului cu o soluție chimică. Această probă materială este relevantă pentru confirmarea mecanismului producerii leziunilor și pentru coroborarea declarațiilor victimei.

Mai mult, potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202502D0082 din 01 august 2025, la partea vătămată au fost constatate arsuri la nivelul feței, glandei mamare și mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unei substanțe chimice lichide, prin mecanism coroziv. Expertul a stabilit că leziunile au determinat o dereglare de scurtă durată a sănătății și se califică drept vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

De asemenea, un aspect relevant, care infirmă o parte esențială a versiunii apărării, îl constituie concluzia expertului potrivit căreia, ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic al leziunilor corporale, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude.

Prin urmare, proba medico-legală confirmă nu doar existența leziunilor, ci și natura acestora, mecanismul general de producere și exclude una dintre modalitățile alternative de apariție a lor invocate de apărare.

Referitor la susținerea apărării că leziunile constatate la partea vătămată puteau surveni în alte circumstanțe, inclusiv prin autoaccidentare sau prin manipularea necorespunzătoare a unor substanțe de uz casnic, Colegiul penal constată că aceste afirmații au un caracter ipotetic și nu sunt susținute prin probe obiective administrate în cauză.

În conformitate cu principiile procesului penal, nu este suficientă invocarea unei ipoteze alternative pentru a pune la îndoială ansamblul probelor acuzării, în lipsa unor date concrete care să demonstreze că respectiva versiune este plauzibilă și se coroborează cu materialul probator. Or, instanța de fond a examinat argumentele apărării și a verificat probele administrate în cauză, constatând că acestea, privite în ansamblu, confirmă versiunea reținută prin rechizitoriu și nu susțin existența unei alte împrejurări concrete în care partea vătămată ar fi putut suferi leziunile constatate.

Nu poate fi reținut nici argumentul apărării privind lipsa identificării substanței chimice, or faptul că organul de urmărire penală nu a stabilit natura chimică exactă a substanței nu înlătură existența faptei și nici nu exclude răspunderea penală, atât timp cât prin raportul de expertiză medico-legală s-a stabilit în mod cert că leziunile depistate pe corpul părții vătămate au fost produse prin acțiunea unei substanțe chimice lichide, prin mecanism coroziv.

În aceeași ordine de idei, lipsa identificării vasului în care s-ar fi aflat substanța nu infirmă producerea faptei, întrucât existența obiectului concret folosit pentru aplicarea substanței nu reprezintă, în sine, o condiție indispensabilă pentru stabilirea vinovăției, atunci când mecanismul producerii leziunilor și celelalte circumstanțe relevante rezultă din ansamblul probelor administrate pe caz.

Cu referire la susținerea apărării privind starea de ebrietate a inculpatului, Colegiul penal constată că nici această împrejurare nu este de natură să excludă vinovăția acestuia, or din probele administrate nu rezultă că starea în care s-ar fi aflat inculpatul la momentul respectiv ar fi fost de natură să-i excludă discernământul sau capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale.

În ceea ce privește declarațiile martorilor ***** și *****, Colegiul penal constată că instanța de fond nu le-a atribuit o valoare probatorie mai mare decât cea permisă de conținutul acestora. Martorii nu au fost considerați martori oculari ai momentului stropirii, iar declarațiile lor au fost valorificate în măsura în care confirmă existența conflictelor familiale, starea victimei după incident și faptul că aceasta a prezentat leziuni compatibile cu cele stabilite prin expertiză.

Prin urmare, faptul că martorii nu au perceput nemijlocit momentul comiterii faptei nu determină inadmisibilitatea sau lipsa de relevanță a declarațiilor acestora. Aceste declarații constituie probe indirecte și au fost apreciate de instanța de fond în coroborare cu celelalte mijloace de probă.

Colegiul penal nu poate reține nici argumentul privind pretinsa contradicție dintre declarațiile martorilor și cele ale părții vătămate, or diferențele invocate de apărare se referă, în principal, la circumstanțe secundare sau la aspecte asupra cărora martorii nu au avut percepție directă și nu afectează elementele esențiale ale cauzei: existența conflictului dintre soți, faptul că partea vătămată a fost supusă unor acte de violență, faptul că ulterior aceasta a prezentat arsuri și faptul că leziunile au fost produse prin acțiunea unei substanțe chimice.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal constată că apărarea nu a prezentat în apel probe noi care să demonstreze că inculpatul Roșca Ion nu putea fi autorul faptei sau că leziunile victimei au fost produse într-un alt mod.

Cât privește invocarea prezumției nevinovăției și a principiului potrivit căruia orice dubiu se interpretează în favoarea inculpatului, Colegiul penal reține că aceste principii nu presupun ignorarea probelor legal administrate și nici obligația instanței de a accepta orice ipoteză alternativă, indiferent dacă aceasta este sau nu susținută de probe. La caz, dubiul invocat de apărare nu are caracter obiectiv și rezonabil, fiind construit în principal pe posibilități ipotetice privind modul alternativ de producere a leziunilor.

În schimb, ansamblul probator administrat în cauză este convergent în ceea ce privește existența conflictului familial, caracterul violent al comportamentului inculpatului, existența leziunilor corporale și mecanismul chimic prin care acestea au fost produse.

Totodată, cu referire la poziția apărării care indică că în prezenta cauză lipsește componența de infracțiune și că fapta nu a fost săvârșită de inculpatul Roșca Ion, Colegiul penal constată că nici aceste argumente nu pot fi reținute, întrucât, raportând circumstanțele de fapt stabilite la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, se constată că acestea sunt întrunite în cumul.

Astfel, obiectul juridic al infracțiunii de violență în familie îl constituie relațiile sociale referitoare la ocrotirea integrității fizice și psihice a membrilor familiei împotriva actelor de violență. În speță, prin acțiunile reținute în sarcina inculpatului a fost adusă atingere integrității corporale și sănătății părții vătămate *****.

Sub aspectul laturii obiective, aceasta se manifestă prin acțiuni violente exercitate asupra victimei, în urma cărora acesteia i-au fost cauzate arsuri prin acțiunea unei substanțe chimice lichide, leziunile fiind calificate medico-legal drept vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Prin urmare, urmarea prejudiciabilă și legătura de cauzalitate dintre acțiunea violentă și leziunile constatate rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr. 202502D0082 din 01 august 2025.

În ceea ce privește subiectul infracțiunii, Colegiul penal constată că acesta este reprezentat de inculpatul Roșca Ion, persoană fizică, care la momentul comiterii faptei întrunea condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii penale, iar acțiunile acestuia au fost îndreptate asupra soției sale, *****, fapt ce determină existența raportului juridic special dintre subiect și victimă, în condițiile legislației penale privind violența în familie.

Referitor la latura subiectivă, Colegiul penal reține că fapta a fost săvârșită cu vinovăție, inculpatul acționând cu intenție, având posibilitatea de a conștientiza caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și de a prevedea urmările acestora. Caracterul intenționat al acțiunilor rezultă din circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv din conflictul anterior dintre inculpat și partea vătămată, comportamentul violent manifestat în aceeași seară și producerea ulterioară a leziunilor corporale.

Prin urmare, contrar afirmațiilor apărării, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele obiective și subiective necesare pentru existența componenței infracțiunii imputate, iar concluzia instanței de fond cu privire la încadrarea juridică a faptelor este întemeiată.

Nici susținerea potrivit căreia fapta nu a fost săvârșită de inculpat nu poate fi reținută, întrucât identitatea autorului poate fi stabilită nu doar printr-o probă directă, ci și prin coroborarea unui ansamblu de probe indirecte, cu condiția ca acestea, analizate în totalitatea lor, să conducă la o concluzie certă și lipsită de contradicții esențiale.

În prezenta cauză, existența conflictului dintre inculpat și partea vătămată în seara de 06 iunie 2025, comportamentul violent manifestat de inculpat, sesizarea organelor de poliție, constatarea ulterioară a leziunilor corporale, existența urmelor de ardere pe îmbrăcămintea victimei și concluziile raportului de expertiză medico-legală constituie elemente probatorii care, apreciate în coroborare, susțin concluzia instanței de fond cu privire la autorul faptei.

În acest context, simpla negare a vinovăției de către inculpat și invocarea unor eventuale modalități alternative de producere a leziunilor nu sunt suficiente pentru a înlătura forța probantă a ansamblului de probe administrate. Or, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, probele urmează a fi apreciate în ansamblul lor, iar concluzia privind vinovăția poate rezulta și din coroborarea probelor directe cu cele indirecte.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în apelul declarat de către partea apărării, Colegiul penal reține, că temeiurile invocate de apelanți nu şi-au găsit confirmare în cauza dată, or starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite şi probele administrate, iar acțiunile inculpatului Roșca Ion ***** au fost just încadrate conform elementelor componenței infracțiunii prevăzute de art. art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, *„Violența în familie și anume acțiunea intenționată*

comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrității corporale sau a sănătății”.

În consecință, sentința contestată în această parte este legală și temeinică, iar criticile formulate de către avocații Adrian Istrati și Andrei Vrăjitoru în interesele inculpatului Roșca Ion reprezintă simple aprecieri subiective asupra probelor, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii. În aceste condiții, argumentele din apelurile declarate de către avocații inculpatului în acest sens urmează a fi respinse ca nefondate.

Totodată, Colegiul penal reține că, deși instanța de fond a calificat corect acțiunile inculpatului, a stabilit în mod just categoria pedepsei și a determinat termenul acesteia la 1 an de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, sentința urmează a fi casată în latura pedepsei.

Aceasta deoarece, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la datele ce caracterizează persoana inculpatului, instanța de fond a concluzionat în mod eronat asupra necesității executării efective a pedepsei cu închisoarea, fără a examina în mod corespunzător posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la personalitatea inculpatului Roșca Ion, Colegiul penal arată că la locul de trai se caracterizează negativ, face abuz de alcool, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar cu referire la gravitatea infracțiunii săvârșite de Roșca Ion, potrivit art.16 alin. (3) din Codul penal, se clasifică în categoria infracțiunilor mai puțin grave.

De asemenea, Colegiul penal reține că în conformitate cu art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului, Roșca Ion, s-a reținut comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Roșca Ion, conform art.77 Cod penal, nu s-a constatat.

În continuare, conform f.d. 237, la materialele cauzei se regăsește cererea depusă de partea vătămată *****, prin care aceasta confirmă primirea de la inculpatul Roșca Ion a sumei aferente prejudiciului moral cauzat.

În instanța de apel, partea vătămată ***** a susținut apelurile declarate în interesele inculpatului Roșca Ion.

În acest context, Colegiul, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei și ținând cont de poziția părții vătămate, consideră oportun ca inculpatului Roșca Ion, care nu are antecedente penale, să-i fie acordată posibilitatea de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, prin suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 alin. (1) și (6) Cod penal, pe un termen de probațiune de 1 (un) an, pe durata căruia acesta va fi supus anumitor obligații. Prin conduita sa ulterioară, inculpatul urmează să demonstreze că a conștientizat consecințele faptei

comise, că se află pe calea corectării și că este îndreptățită încrederea acordată de instanță.

În acest context, Colegiul penal reține că, deși fapta săvârșită de inculpat justifică aplicarea unei pedepse penale, circumstanțele concrete ale cauzei și datele ce caracterizează persoana acestuia nu impun executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea.

Or, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să o execute efectiv.

În speță, Colegiul penal consideră că scopul pedepsei poate fi atins și fără izolarea inculpatului de societate, acordându-i posibilitatea de a se corecta în perioada de probațiune și de a îndreptăți, prin comportamentul său, încrederea acordată.

La aprecierea oportunității suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal acordă relevanță și conduitei procesuale ulterioare, inclusiv poziției părții vătămate. Conform materialelor cauzei, partea vătămată ***** a depus cerere prin care a confirmat primirea de la inculpat a sumei aferente prejudiciului moral, iar în instanța de apel a susținut apelurile declarate în interesele inculpatului. Aceste circumstanțe nu înlătură caracterul penal al faptei și nici răspunderea penală a inculpatului, însă constituie elemente relevante pentru aprecierea necesității și suficienței executării efective a pedepsei.

În prezenta cauză, Colegiul penal apreciază că scopul pedepsei poate fi atins și fără izolarea inculpatului de societate. Perioada de probațiune constituie, în acest caz, un mecanism juridic apt să asigure atât controlul conduitei inculpatului, cât și responsabilizarea acestuia pentru fapta comisă, întrucât suspendarea condiționată a executării pedepsei nu presupune înlăturarea condamnării sau a consecințelor acesteia, ci instituirea unei perioade în care comportamentul condamnatului este supus condițiilor și obligațiilor stabilite de instanță.

La această concluzie Colegiul ajunge ținând cont de cumulul circumstanțelor favorabile inculpatului: caracterul mai puțin grav al infracțiunii, termenul relativ redus al pedepsei aplicate, lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante, existența unei circumstanțe atenuante, repararea prejudiciului moral către partea vătămată și poziția procesuală a acesteia în instanța de apel.

Faptul că inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai și că face abuz de alcool urmează, de asemenea, a fi avut în vedere, însă aceste circumstanțe, apreciate în coroborare cu celelalte date despre persoana inculpatului, nu sunt suficiente pentru a concluziona că numai executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea ar putea asigura atingerea scopului pedepsei. Dimpotrivă, instituirea unei perioade de probațiune permite verificarea conduitei inculpatului într-un cadru

controlat și oferă acestuia posibilitatea reală de a demonstra că a conștientizat consecințele conduitei sale și că poate respecta exigențele impuse de instanță.

Tot aici, Colegiul penal va respinge argumentul apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului Roșca Ion, întrucât în speță nu au fost constatate circumstanțe excepționale care să micșoreze esențial gravitatea faptei și a consecințelor acesteia. Or, simpla existență a unor circumstanțe favorabile inculpatului nu este suficientă pentru aplicarea art. 79 Cod penal, fiind necesară întrunirea unor împrejurări deosebite, ce justifică stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege.

În consecință, cu referire la argumentul apărării privind respingerea acțiunii civile și a sumei de 50.000 lei acordate cu titlu de prejudiciu moral, Colegiul penal constată că acesta nu mai poate fi reținut, or, potrivit cererii depuse la materialele cauzei, partea vătămată ***** a confirmat primirea de la inculpatul Roșca Ion, în mod benevol, a sumei aferente prejudiciului moral cauzat. Prin urmare, prejudiciul moral stabilit prin sentința instanței de fond a fost reparat benevol de către inculpat, fapt confirmat nemijlocit de partea vătămată, astfel încât pretenția apărării privind înlăturarea obligației de reparare a acestuia rămâne lipsită de obiect și urmează a fi respinsă.

Reieșind din cele supra expuse, în temeiul de art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Apelul **avocatului Vrăjitoru Andrei în interesele inculpatului Roșca Ion** și apelul **avocatului Adrian Istrati în interesele inculpatului Roșca Ion,** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 23.06.2026, se admit, casează parțial sentința în latura executării pedepsei, rejudecă cauza și emite o hotărâre nouă, după cum urmează:

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare de 1 (unu) an stabilită lui **Roșca Ion** ***** se suspendă pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Se dispune eliberarea lui **Roșca Ion** ***** de sub arest din penitenciar, dacă în privința acestuia nu sunt alte sentințe de condamnare sau măsuri preventive.

În rest sentința se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 22.09.2026.

Președintele ședinței, judecător: Judecători: